

Biz peygamber seçmek değil, inanmak mevkiindeyiz

A. Haksever: “Bazı iddialara rastlıyorum. Kadından peygamber neden gelmemiştir? İzah eder misiniz?”

Peygamberlik görevini biz insanoğlu kendi kanaatimizle tayin etmeyiz. Hoşlandığımız, korktuğumuz veya aklımızdan geçen birilerini kendi başımıza peygamber görevlendirmeyiz. Biz, gönderilen peygambere inanmakla yükümlüyük. Biz görevlendirmek mevkiinde değil; inanmak mevkiindeyiz. Gönderen Cenâb-ı Allah'tır. Kendisine peygamber gönderilen ise, biziz. O halde, haddimizi bilmeliyiz. Cenâb-ı Allah, kimden peygamber göndereceğini kimseye sormaz ve her fiilinde olduğu gibi peygamber gönderirken yaptığı tercih ve tasarrufun sebebi konusunda da kimseye hesap vermez.

İnsanoğlu nedense,—Sizi tenzih ederim. Siz mutlaka, tartışılan ve sizi rahatsız eden bir soruyu bize yansıttınız.—gönderilen peygambere inanmak gibi bir kolay yükümlülüğü bırakıp, neden şu cinsten veya bu cinsten peygamber gönderilip gönderilmediğini hep merak ede gelmişlerdir. Söz meclisten dışarı; o günün müşrikleri de bunu merak etmişlerdi. Müşrikler kendilerine gönderilen peygambere inanmak gibi bir vazifeyi bırakarak, peygamber olarak neden bir meleğin gönderilmediğini sorguladılar durdular.

Esas olan Hakka dâvettir, Hakkı eksiksiz tebliğdir, Hakkı tebliğ esnasında karşılaşılan güçlülere ve zorluklara katlanmak ve yılmamaktır. Bu yapılmış mıdır? Âmenna! Bu görevin yapılmasında bir eksiklik var mıdır? Yoktur. Bir boşluk yaşanmış mıdır? Yaşanmamıştır. Tarih ortadadır. Kimse aksini iddia edemez.

Kadından peygamber gönderilmediğinin hikmeti konusunda birçok söz söylenebilir. Fakat biz ne gönderen taraf, ne de gönderilen taraf olmadığımız ve biz sadece inanan taraf olduğumuza göre bu konunun bizi ilgilendiren yanının olduğu kanaatinde değilim. Fakat illâ da bir hikmet bulacak isek;

Her gün türlü türlü çileler, zorluklar, hileler, hakaretler, alaylar, ihanetler ve ahlâksızlıklarla yüz yüze ve karşı karşıya bulunan peygamberlik gibi zor ve çetin bir görevi; ilkel, görgsüz, saygısız, medeniyetsiz, kaba, ahlâksız, arsız, soysuz, yüzsüz insanların kol gezdiği irşad edilmemiş, terbiye görmemiş veâ€“tabir

caizse—yontulmamış vahşi ve kaba bir toplumda Allah'tan vahiy alan iffetli, ahlâklı, namuslu, edepli, nazik ve nahif bir kadının yürütmesini istemek, kadın için, duygusal ve ince fitratına uymayan apayrı bir işkence olmaz mıydı?

Oysa Allah kimseye gücünün yetmediğini teklif etmemiştir. Bununla beraber, peygamberler gibi vahye mazhar olan muhterem ve mübarek kadınlar elbette vardır. Kur'ân Hazret-i Musa'nın (as) annesine¹ ve Hazret-i İsa'nın (as) annesine vahyedildiğini² haber verir; Firavun'un karısının Hazret-i Musa'ya inanan salihâ bir kadın olduğunu bildirir.

Öte yandan; kadından peygamber gelmemiş olması, kadının fazilette, ahlâkta, iffette, takvada, iyilikte ve sâlih amelde erkekten geri kaldığı manasına asla gelmemiştir ve böyle anlaşılmamalıdır. Peygamberlerin erkek cinsinden gelmiş olması ne erkek cinsi adına gururlanacak bir hadisedir; ne de kadın cinsi adına aşağılanacak bir olaydır! Erkek de, kadın da her zaman Allah'ın huzurunda çalıştıkları kadar ve himmetleri miktarınca değerli olmuşlar, inandıkları ve Allah korkusunu yaşadıkları kadar üstün olmuşlardır. “Allah katında en üstünüünüz, O'ndan en çok korkanınızdır”³ âyeti hükmünce, en üstün olmanın ölçüsü kendi cinsinden peygamber gelmiş olmak değil; Allah korkusunu bizzat ve bilfiil yaşamaktır.

Kadınlar adına övünülecek, kıvanç duyulacak ve Allah'tan umulacak bir hayır ve yüksek mertebe olarak; Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin bildirdiği gibi, Allah korkusunu yaşayan, iffetli ve günahlardan kendisini koruyan kadınların Cennette Cennet kadınlarından ve hurilerden daha güzel ve daha ziynetli olacakları, daha üstün dereceler kazanacakları ve bu üstünlükle ebedî saadete mazhar olacakları⁴ haberidir. Bu müjde, inanan kadınların Allah katındaki üstünlük mertebesini göstermesi bakımından sanırım yeterli bir ebediyet ve beka haberi olsa gerektir.

Dipnotlar:

1- Tâhâ Sûresi: 36, 37, 38, 39

2- Âl-i İmrân Sûresi: 42, 43, 44;

3- Hucurât Sûresi: 13

4- Sözler, s. 591